

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

זִהָר חֶק לְיִשְׂרָאֵל

מִנְקֵד

דַּף הַיּוֹמִי

פְּרִשְׁתַּת בְּשׂוֹמֵר

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
עִם פְּרוּשׁ קַל וְנִחְמָד לְמַעַן יִרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחַלֵּק לְפִי הַפְּרָשִׁיּוֹת יוֹם בְּיוֹמוֹ

בְּדַקוֹת סְפוּרוֹת בְּלִבְר תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן
עוֹלָם הַבָּא

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזִּהָר הָעוֹלָמִי"

חֹדֶשׁ תַּמּוּז תש"ע לפ"ק

עִה"ק בֵּית שְׁמֵשׁ תוֹבֵב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

תקנת האריז"ל ללמוד זוהר "חק לישראל" דבר יום ביומו
כפי שנדפס בספר "חק לישראל"
בדקות ספורות בלבד תזכה להיות בן עולם הבא
בלימוד הזוהר נביא את המשיח
נדפס באותיות גדולות מאירות עינים למען ירוץ הקורא בו,
ועתה קבלו מאתנו שולחן ועליו לחם וכל מיני מגדים והתענגו בו,
ויהיו חיים לנפשך וחוץ לגרגרותיך, תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

*

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו

מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים בחינם בלבד

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א

ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)

לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש

רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תפלה קודם למוד הזהר

(קבלה מהאריז"ל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לביניך.

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוון לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה גחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. במאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה:

תַּפְלָה לְאַחַר לְמוֹד הַזֶּהָר

(יֵאמֹר בְּכֹנֶת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ
לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ
רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבֵת־חֶלֶה וְכוּיֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וּשְׂמִיחָנוּ בְּתַקּוּנֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדָתָם וּלְזֵיִים לְדוֹכָנָם לְשִׁירָם
וּלְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה' לִירְאָה
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הָרַבִּים לְצִלָּם וּלְחַלֵּק הַסְּפָרִים לְהַנְפִּיל
וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּיָתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אֲלָפִים וּרְבוּא רַבּוֹת. וְכֹל הַמְּזַכֶּה אֶת
הָרַבִּים זֹכֵה לְבָנִים צְדִיקִים וּלְכֹל הַהִבְטָחוֹת הַרְשָׁב"י זִיע"א**

הַצְּדִיק אֵינוֹ נוֹתֵן שָׁנָה לְעֵינָיו בְּיוֹם וּבְלֵילָה עַד שְׂמוּכִיחַ הַרְשָׁעִים וּמְבִיאֵם
שְׁשׁוּבוּ בַתְּשׁוּבָה (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ, חֶלֶק א, כ:).

אֵילוּ הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי הָעוֹלָם גְּדֹל הַשְּׂכָר לְהַחְזִיר חֲבֵרוֹ לְמוֹטֵב הָיוּ
רוֹדְפִים אַחֲרָיו תַּמִּיד כְּמוֹ שְׂרוּדָף אַחֲרֵי כֶסֶף וְזָהָב (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת
תְּרוּמָה קכח: - קכט:).

מִצְוָה שְׂאֵתָה רוּאָה שְׁבַנֵי אָדָם נוֹהֲגִים בָּהּ קְלוֹת רֵאשׁ וּמַעֲט הַמָּוֶה
שְׂמֻקִימִין אוֹתָהּ, הִנֵּה מִצְוָה זוֹ בּוֹדֵאֵי מִמְתַּנֶּת וּמִצְפָּה עַד פִּי יִבְחַר בָּהּ אִישׁ
כְּשֶׁר וַיִּשָׁר לְהַזְהֵר בָּהּ, וּלְעוֹרֵר רַבִּים עַל מִצְוָה זוֹ לְקִימָה בְּאַהֲבָה לְכַבּוֹד
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' (זֶהָר הַקְּדוֹשׁ פְּרִשְׁת תְּרוּמָה, קב הַיִּשָּׁר פֶּרֶק ס"ד).

כָּל מִצְוָה שְׂאֵין לָהּ דוֹרֵשׁ וְאֵין מִי שְׂיִבְקֵשׁ אוֹתָהּ תִּדְרָשְׁנָה לְפִי שֶׁהִיא כְּמַת
מִצְוָה, וּמִצְוָה שְׂאֵין לָהּ רוֹדְפִים רֹדֵף אַחֲרֶיהָ לְעִשׂוֹתָהּ, שֶׁהַמִּצְוָה מְקַטְרֶגֶת
וְאוֹמֶרֶת כְּמִוֶה גְרוּעָה אֲנֹכִי שְׁנַתְּעַלְמָתִי מִכָּל וְכוּ' (סֶפֶר חֲסִידִים אוֹת ק"ה).

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכא ע"א-ב
האדם נותן דין וחשבון בשעת השינה בלילה

וַיִּדְבֹר יי אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר, נְשֵׂא אֶת רֵאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן
וְגו'. (במדבר ד) רַבִּי אֲבָא פָתַח, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי
אָדָם לֹא יֵחָשׁוּב יי לֹא עֶזְרָה וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה. הָאִי
קָרָא, לָאוּ רִישִׁיָּה סִיפִיָּה, וְלָאוּ סִיפִיָּה רִישִׁיָּה. וְאִית
לְאִסְתַּכְלָא בֵּיהּ, וְהָא אִוְקְמוּהָ.

וַיִּדְבֹר ה' אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר נְשֵׂא
אֶת רֵאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן וְגו'. רַבִּי
אֲבָא פָתַח, (תהלים לב) אֲשֶׁרִי אָדָם
לֹא יֵחָשׁוּב ה' לֹא עֶזְרָה וְאִין בְּרוּחוֹ
רַמְיָה. הַפְּסוּק הַזֶּה אִין רֵאשׁוֹ
סוּפוֹ, וְאִין סוּפוֹ רֵאשׁוֹ. וַיֵּשׁ
לְהִסְתַּכְלָל בּוֹ, וְכַד פְּרִשׁוּהוּ.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעֲתָא דְצִלוּתָא דְמִנְחָה דִּינָא שְׂרִיא
בְּעֵלְמָא, וַיִּצְחַק תִּקְוֹן צִלוּתָא דְמִנְחָה, וְגַבּוּרָה
עֲלָאָה שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, עַד דְּאִתִּי וְעָאֵל לִילִיא,
בְּגִין לְקַבְּלָא לִיָּה (לִילִיא), וּמִזְמִנָא דְשְׂאִרֵי צִלוּתָא
דְּמִנְחָה, אֶתְפָּרַשׁ שְׂמָאֵלָא לְקַבְּלָא (לִיָּה) וְאֶתְעַר
לִילִיא. פְּתַר דְּאֶתְעַר כָּל אִינוּן נְטוּרֵי פְתַחִין דְּלִבְרָ,
כְּלָהוּ מִתְעַרְוּן בְּעֵלְמָא וְאֶתְפָּשְׁטוּ. וְכָל בְּנֵי עֵלְמָא
טַעֲמִין טַעֲמָא דְמוֹתָא.

בֵּא רֵאָה, בְּשַׁעֲתָא תְּפִלַּת מִנְחָה
הַדִּין שׁוּרָה בְּעוֹלָם, וַיִּצְחַק תִּקְוֹן
תְּפִלַּת מִנְחָה, וְגַבּוּרָה עֲלִיוֹנָה
שׁוּלְטָת בְּעוֹלָם, עַד שְׂבָא וְנִכְנַס
הַלִּילָה, בְּשִׁבִיל לְקַבֵּל אוֹתוֹ
(לִילִיא). וּמִזְמִן שְׁשׁוּרָה תְּפִלַּת
מִנְחָה, נִפְרַד הַשְּׂמָאֵל לְקַבֵּל (אוֹתוֹ)
וּמִתְעוֹרֵר הַלִּילָה. אַחַר
שְׂמִתְעוֹרְרִים כָּל אוֹתָם שׁוּמְרֵי
הַפְּתַחִים שְׂבַחוּן, כְּלָם
מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם וּמִתְפָּשְׁטִים,
וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם טוֹעֲמִים טַעֲם
מוֹת.

וְהָא אֶתְמַר. בְּפִלְגוּת לִילִיא מִמֶּשׁ, אֶתְעַר שְׂמָאֵלָא
כְּמִלְקִידְמִין, וּוּרְדָא קַדִּישָׁא סְלֵקָא רִיחִין, וְהָא
מִשְׁבַּחַת וְאִרְיַת קָלָא, וְכִדִּין סְלֵקָא וְשְׂרִיא רִישָׁא
לְעִילָא בְּשְׂמָאֵלָא, (דף קכ"א ע"ב) וְשְׂמָאֵלָא מְקַבֵּל לָהּ.

וְהָרִי נִתְבָּאֵר. בְּחִצּוֹת הַלִּילָה
מִמֶּשׁ מִתְעוֹרֵר הַשְּׂמָאֵל כְּמִקְדָּם,
וְשׁוֹשְׁנָה הַקְּדוּשָׁה מַעֲלָה רִיחּוֹת
וּמִשְׁבַּחַת וּמְרִימָה קוֹל, וְאִז
עוֹלָה וְשׁוּרָה הָרֵאשׁ לְמַעֲלָה בְּשְׂמָאֵל, וְהַשְּׂמָאֵל אִז מְקַבֵּלָהּ.

כִּדִּין כְּרוּזָא קֶאֱרִי בְּעֵלְמָא, דְּהָא עֵידִן הוּא לְאַתְעָרָא
 לְשַׁבְחָא לִיה לְמִלְכָא. וּכְדִין תְּשַׁבְּחֵן מִתְעָרִין,
 וְאַתְבְּסֻמוּתָא דְכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח. וְכַפָּא חוּלְקִיָּה מֵאֵן
 דְּאַתְעָר לְזוּוּגָא זְוּוּגָא דָא. כִּד אֲתִי צְפָרָא, וַיְמִינָא
 אֲתֵעַר וּמְחַבְקָא לָהּ, כִּדִּין זְוּוּגָא דְכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח
 כְּחֻדָּא. (ס"א לְמִלְכָא, כִּד אֲתִי צְפָרָא וַיְמִינָא אֲתֵעַר וּמְחַבְקָא לָהּ כִּדִּין זְוּוּגָא
 דְכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח כְּחֻדָּא וּכְדִין תּוֹשְׁבַחְתֵּן מִתְעָרִין וְאַתְבְּסֻמוּתָא דְכֻלָּא אֲשַׁתְּכַח וְכַפָּא
 חוּלְקִיָּה מֵאֵן דְּאַתְעָר לְזוּוּגָא זְוּוּגָא דָא).

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְכַנִּי נְשָא דְמִיכִין, וְטַעְמִין טַעְמָא
 דְּמוּתָא, וְנִשְׁמַתָּא סִלְקָא לְעֵילָא, קִיִּימָא בְּאַתָּר
 דְּקִיִּימָא, וְאַתְבְּחִינַת עַל עוֹבְדָהָא דְעֵבְדַת כָּל יוֹמָא,
 וּכְתִבִּין לָהּ עַל פְּתָקָא. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּנִשְׁמַתָּא
 סִלְקָא לְעֵילָא, וְאַסְהִידַת עַל עוֹבְדוּי דְּכַר נְשָא, וְעַל
 כָּל מְלָה וּמְלָה דְנִפְיָק מִפּוּמִיָּה.

וְכִד הֵהוּא מְלָה דְאַפִּיק בְּר נְשָא מִפּוּמִיָּה אִיהִי כְּדָקָא
 יָאוּת, מְלָה קְדִישָא דְאוּרִייתָא וְצִלוּתָא. הֵהוּא
 מְלָה סִלְקָא, וּבְקַע רְקִיעִין, וּקִיִּימָא בְּאַתָּר דְּקִיִּימָא,
 עַד דְּעָאֵל לִילִיָא, וְנִשְׁמַתָּא סִלְקָא וְאַחִיד לָהּ הֵהוּא
 מְלָה, וְעָאִיל לָהּ קִמִּי מִלְכָא.

וְכִד הֵהוּא מְלָה לָאו אִיהִי כְּדָקָא יָאוּת, וְאִיהִי מְלָה
 מִמִּילִין בִּישִׁין, מְלִישָנָא בִישָא, הֵהוּא מְלָה

אֲזֵ הַכְּרוּז קוּרָא בְּעוּלָם, שְׁהֵרִי
 זְמַן הוּא לְהַתְעוּרָר לְשַׁבְּחָא
 לְמִלְכָּה. וְאֲזֵ תְּשַׁבְּחוּת
 מִתְעוּרְרוּת, וְנִמְצָאת הַתְּבַשְׁמוּת
 הַכֹּל. אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי
 שְׁמִתְעוּרָר לְזוּג זְוּג זֶה כְּשָׁבָא
 הַבְּקָר, וְהִימִין מִתְעוּרָר
 וּמְחַבְקָה, וְאֲזֵ זְוּג הַכֹּל נִמְצָא
 כְּאַחַד. (לְמִלְכָּה, כְּשָׁבָא הַבְּקָר וְהִימִין מִתְעוּרָר
 וּמְחַבְקָא אוֹתָהּ, אֲזֵ נִמְצָא זְוּג הַכֹּל כְּאַחַד, וְאֲזֵ
 הַתְּשַׁבְּחוּת מִתְעוּרְרוּת וְנִמְצָאת הַתְּבַשְׁמוּת הַכֹּל.
 אֲשֶׁרִי חִלְקוּ שֶׁל מִי שְׁמִתְעוּרָר לְזוּג זְוּג זֶה).

בֵּא רֵאָה, בְּשַׁעָה שְׁבִנִי אָדָם
 יִשְׁנִים וְטוֹעֵמִים טַעַם מוֹת
 וְהַנְּשָׁמָה עוֹלָה לְמַעְלָה - עוֹמְדַת
 בְּמָקוֹם שְׁעוֹמְדַת, וְנִבְחַנַת עַל
 מַעֲשֵׂיָהּ שְׁעֵשְׂתָה כָּל הַיּוֹם,
 וְכוֹתְבִים אוֹתָם עַל פְּתָק. מְדוּעָ?
 מִשּׁוּם שֶׁהַנְּשָׁמָה עוֹלָה לְמַעְלָה
 וּמַעֲיָדָה עַל מַעֲשֵׂי הָאָדָם וְעַל
 כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁיִוצָא מִפִּיו.

וְכִשְׁאוּתוֹ דְבוּר שְׁהוּצִיא הָאִישׁ
 מִפִּיו הוּא כְּרֵאוּי, דְבוּר קְדוּשׁ
 שֶׁל תְּפִלָּה וְתוֹרָה - אוֹתוֹ דְבוּר
 עוֹלָה וּבִקְעָה רְקִיעִים, וְעוֹמֵד
 בְּמָקוֹם שְׁעוֹמֵד, עַד שֶׁנִּכְנַס
 הַלֵּילָה, וְהַנְּשָׁמָה עוֹלָה וְאוֹחֶזֶת
 אוֹתוֹ הַדְּבוּר וּמְכַנִּיסְתוֹ לְפָנֶי
 הַמֶּלֶךְ.

וְכִשְׁאוּתוֹ דְבוּר אֵינּוּ כְּרֵאוּי,
 וְהוּא דְבוּר מְדְבוּרִים רְעִים, מְלִשׁוֹן הָרַע - אוֹתוֹ הַדְּבוּר עוֹלָה לְמָקוֹם שְׁעוֹלָה, וְנִרְשָׁם אוֹתוֹ דְבוּר

וְאוֹתוֹ חָטָא עַל הָאָדָם. זֶהוּ
שְׁכָתוּב (מיכה ז) מְשֹׁכֶבֶת חֵיקוֹד
שְׁמֹר פִּתְחֵי פִיךָ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי
אָדָם לֹא יֵחָשֵׁב ה' לֹו עֹון,
אֵימַתִּי? כְּשֶׁאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָה.

סִלְקָא לְאַתָּר דְּסִלְקָא, וּבְדִין אֲתִרְשִׁים הֵהִיא מְלָה,
וְהֵהִיא חוֹבָה עָלֶיהָ דְּבַר נָשׁ, הָדָא הוּא דְכָתִיב, ^{(מיכה}
מְשֹׁכֶבֶת חֵיקוֹד שְׁמֹר פִּתְחֵי פִיךָ. וּבְגִין כֵּךְ ^(תהלים לב)
אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יֵחָשֵׁב יי לֹו עֹון. אֵימַתִּי. כְּשֶׁאֵין
בְּרוּחוֹ רְמִיָה.

ספר אור הזהר (עמוד 284)

– פָּרָק ט –

כָּלֶם חֵיבִים לְלַמֵּד זֶהָר

(א) הָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לֹא קָצַב זְמַן לְהִתְחַלֵּת לַמּוֹד תּוֹרַת הַח"ן

מֵה שְׁכָתוּבוּ בְּשֵׁם חֲכָמֵי הָאֱמֶת, שְׁלֹא לְלַמֵּד קַבְלָה קַדְמָה שִׁיחָא בְּן אַרְבַּעִים לְבִינָה, הִנֵּה יָדוּעַ מֵה
שְׁכָתוּב הֶרֶב חַיִּים וַיִּטְאַל (בְּהַקְדַּמְתוֹ לְעֵץ חַיִּים), שְׁסַפְרֵי הַקַּבְלָה שְׁאַחַר הַרְמַב"ן זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה אַל
תְּשַׁלַּח יָדְךָ אֲלֵיהֶם.

וַיִּתְרָה מִזֹּו פְתָבוּ הַרְבָּנִים הַקְדוּשִׁים, גְּדוּלֵי חֲכָמֵי הָאֱמֶת, רַבֵּינוּ שְׁלוֹם שְׂרַעְבִי וַחֲבֵרוֹ הֶרֶב חַיִּים יוֹסֵף
דְּוֹד אַזּוּלָאֵי [חיד"א] זְכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה, שְׁאֵין לְלַמֵּד בְּשׁוּם סַפְרֵי מְקַבְלִים וְאֵין לְסַמְךָ כֹּל מֵה
שְׁכָתוּבוּ הַמְקַבְלִים הָרֵאשׁוֹנִים וְלֹא אַחֲרוֹנִים וְאֶפְלוּ בְּדַבְרֵי שְׁאָר תַּלְמִידֵי הָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, רַק
בְּעֵץ חַיִּים, מְבֹוא שְׁעָרִים וְשִׁמּוֹנָה שְׁעָרִים, שְׁאוֹתָן סִדֵּר מוֹרֵינוּ הֶרֶב חַיִּים וַיִּטְאַל וּבְנֵנו הַקְדוּשׁ מוֹרֵינוּ
הֶרֶב רַבֵּי שְׁמוּאֵל וַיִּטְאַל זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם כְּסֻלַּת נְקִיָה.

וּפּוּק חַזֵּי, שְׁהַבְּאֵנוּ לְעֵיל הַרְבֵּה בְּשֵׁם הָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה שֶׁהוּא חוֹב קְדוֹשׁ לְלַמֵּד חֲכָמַת הַקַּבְלָה,
וְהָאָר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה לֹא נָתַן לְזֶה זְמַן, שְׁעוֹר וְקַצְבָה לְשָׁנִים.

וְגַם הֶרֶב חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרֹנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּהַקְדַּמְתוֹ לְעֵץ חַיִּים מְרַעִישׁ עוֹלָמוֹת בְּחוֹבַת לַמּוֹד
חֲכָמַת הַקַּבְלָה, וְאֵינוּ נֹתֵן זְמַן לְשָׁנִים.

וַיָּדוּעַ בְּשֵׁם הַמְקַבֵּל מוֹרֵינוּ הֶרֶב רַבֵּי חַיִּים שְׁאוּל דְּוִוִּיךְ הַכְּהֵן זְכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבִרְכָה שְׁאָמַר, אֲשֶׁר
חָבַל שְׁכַמָּה גְּדוּלִים וְקְדוּשִׁים וּפּוֹסְקִים שֶׁהָיוּ בְּחוּצָה לְאַרְצָן, שְׁבַמְקוֹמוֹתֵיהֶם אֵז לֹא הִגִּיעוּ הַשְּׁמוֹנָה
שְׁעָרִים הַקְדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים, וְלוֹ הָיְתָה לָהֶם הַקְדַּמַת מוֹרֵינוּ הֶרֶב חַיִּים וַיִּטְאַל זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה עַל שְׁעַר
הַהַקְדַּמּוֹת, לֹא הָיוּ כּוֹתְבִים וּמִתְנַגְּדִים כֹּל כֵּךְ נֶגֶד לַמּוֹד חֲכָמַת הָאֱמֶת.

(ב) לַמּוֹד תּוֹרַת הַסּוּד בְּלֵי טְהוּרָה מְבִיא לְאַפִּיקוֹרְסוֹת

וְזֶהוּ עֲצָמוּ עוֹנוֹ הָעָרֵב רַב שְׁאָמְרוּ לְמֹשֶׁה אַתָּה עֲמָנוּ וְנִשְׁמָעָה בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְאַל יִדְבַר עֲמָנוּ
אֱלֹהִים פֶּן נָמוֹת בְּסִתְרֵי תוֹרָה, בְּסִבְרַת הַפּוֹעִים קָצַת בְּנֵי תוֹרָה אֲשֶׁר בְּזַמְנָנוּ זֶה הַמוֹצִיאִים שֵׁם רַע עַל
חֲכָמַת הָאֱמֶת חַיֵּי עוֹלָם וְאוֹמְרִים שְׁכָל מִי שְׁמַתְעֶסֶק בָּהּ יָמוֹת בְּקַצְרוֹת שָׁנִים חֵס וְשְׁלוֹם...

וְאֵם הוּא לּוֹמֵד סַפְרֵי קַבְלָה וְהוּא בְּלִתֵּי טְהוּר יוֹכַל לְבֹוא חֲלִילָה עַל יְדֵי זֶה לְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהַבַּת ש"ן
[שְׁבַתִּי צְבִי] יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ שֶׁהָיוּ בְּיָמֵים הַקְדוּמִים נַעֲשׂוּ עַל יְדֵי זֶה אֶפִּיקוֹרְסִים לְפִי שְׁלִמְדוֹ סַפְרֵי קַבְלָה
בְּטַמְאָת הַגּוֹף, וְהָיָה הָעוֹלָם שׁוֹמֵם, עַד שְׁבָאוּ שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת הַגְּדוּלִים לְעוֹלָם, הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ
וְאַחֲרָיו אֲדַמּו"ר הֶרֶב רַבֵּינוּ אֵלִימֶלֶךְ נִשְׁמַתוֹ בְּגִזּוֹ מְרוּמִים, וְהֵם פִּתְחוּ שְׁעַר לְהַשֵּׁם צְדִיקִים יְבֹואוּ בוֹ,
שְׁלֹא יִהְרַהֵר אָדָם שׁוֹם הַרְהוּר תּוֹרָה עַד שְׁיִטְבַּל עֲצָמוּ כּו'. ^(מאור וְשֵׁשׁ, פְּרִשְׁת אֲמַר, עֲמוּד ש"ע טוֹר א')

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכא ע"ב - קכב ע"א
הצדיק והרשע משפיעים על כל העולם

אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם וְגו'. (במדבר
 ה) **תָּא חֲזוּ, כְּתִיב (שופטים ד) וְחֵבֶר הַקֵּינִי נִפְרַד**
מִקִּינָן מִבְּנֵי חֹבֶב חֹתֵן מֹשֶׁה וְגו', וְחֵבֶר הַקֵּינִי מִבְּנֵי
בְּנוֹי דִּיתְרוֹ הָיָה, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (שמואל א טו) וַיֹּאמֶר
שְׂאוּל אֶל הַקֵּינִי וְגו'. אָמַי אֶקְרִי קֵינִי. וְהָא אוֹקְמוּהָ.
וְכִתִּיב (בראשית טו) אֵת הַקֵּינִי וְאֵת הַקֵּינִיזִי. וְאֵתְמַר דְּעֵבֵד
קִנָּא בְּמִדְבָּרָא, פְּעוּפֵא דָא, בְּגִין לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,
וְאֵתְפָּרֵשׁ מִן מָתָא, נִפְרַד מִקִּינָן, אֵתְפָּרֵשׁ מִהֵהוּא עֵמָא
דְּהָיָה בְּקִדְמֵיתָא, וְאֵתְדַבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
נִפְרַד מִקִּינָן.

וְכִתְבָהּ בְּרַחֲמֵי ה' אֵלֵינוּ כְּכִתְבָהּ בְּרַחֲמֵי ה' אֵלֵינוּ
בְּאוֹרְחוֹי. דְּכִד בְּרַחֲמֵי ה' אֵלֵינוּ (דף קכ"ב ע"א)
בְּאוֹרְחוֹי דְּאוֹרֵייתָא, מְשִׁיךְ עָלֶיהָ רוּחָא קְדִישָׁא
עֲלָתָהּ. כְּמָה דְאֵת אָמֵר, (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה עָלֵינוּ
רוּחַ מְפָרוּם. וְכִד בְּרַחֲמֵי ה' אֵלֵינוּ, מְשִׁיךְ
עָלֶיהָ רוּחָא אַחְרָא מְסֻטָּרָא אַחְרָא, דְּהוּא סְטָרָא
דְּמְסֻטָּא. וְסְטָרָא דְּמְסֻטָּא אַתְּעַר מְסֻטָּרָא
דְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, דְּתַמְנָן מְדוּרִין דְּרוּחִין
בִּישׁוּן, דְּנִזְקֵי לְבַנֵּי נְשָׂא, דְּאֶקְרוּן נִזְקֵי עֲלָמָא. דְּהָא
מְסֻטָּרָא דְּקִינָן קְדִישָׁא אֵתְתַכְחוּ.
 קִינָן הָרֵאשׁוֹן נִמְצָאוּ.

אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל
חַטָּאת הָאָדָם וְגו' (במדבר ה). בְּאֵת
רְאֵה, כְּתִיב (שופטים ד) וְחֵבֶר הַקֵּינִי
נִפְרַד מִקִּינָן מִבְּנֵי חֹבֶב חֹתֵן מֹשֶׁה
וְגו'. וְחֵבֶר הַקֵּינִי מִבְּנֵי בְּנוֹי שְׂל
יְתְרוֹ הָיָה, כְּמֹ שְׂנַאֲמֵר (שמואל-א
טו) וַיֹּאמֶר שְׂאוּל אֶל הַקֵּינִי וְגו'. לְמָה
נִקְרָא קֵינִי? וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ.
וְכִתִּיב (בראשית טו) אֵת הַקֵּינִי וְאֵת
הַקֵּינִיזִי. וְנִתְבָּאֵר שְׂעֵשָׂה קִינָן
בְּמִדְבָּר פְּעוּפֵא זֶה, כְּדִי לְעַסֵּק
בְּתוֹרָה, וְנִפְרַד מִן הָעִיר. נִפְרַד
מִקִּינָן, נִפְרַד מֵאוֹתוֹ עִם שְׂעֵשָׂה
שֵׁם קִדְמָה וְנִדְבֵק
בְּקִדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִפְרַד מִקִּינָן.
אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׂזוּכָה בְּתוֹרָה
לְלַכֵּת וְלִהְתְּדַבֵּק בְּדַרְכֵי.
שְׂכַשְׂאָדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה,
מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה,
כְּמֹ שְׂנַאֲמֵר (ישעיה לב) עַד יַעֲרָה
עָלֵינוּ רוּחַ מְפָרוּם. וְכַשְׂאָדָם
סוֹטָה בְּדַרְכֵי, מוֹשֵׁךְ עָלָיו רוּחַ
אַחֲרַת מִצַּד אַחֵר, שְׂהוּא צַד
טְמֵאָה, וְצַד הַטְּמֵאָה מִתְעוֹרֵר
מִצַּד נִקְבַּת תְּהוּם רַבָּה, שְׂשֵׁם
מְדוּרֵי רוּחוֹת רְעוּת שְׂמִזְיָקִים
לְאֲנָשִׁים שְׂנִקְרָאִים מְזִיקֵי
הָעוֹלָם, שְׂהָרִי מִצַּד קִינָן הָרֵאשׁוֹן נִמְצָאוּ.

וַיִּתְרוּ בְּקִדְמֵיתָא כּוּמְרָא לְעִבּוּדָּהּ זָרָה הָוָה, וּלְהָהוּא
 סֵטֶר הָוָה פְּלַח, וּמִשְׁךְ עָלֶיהָ רוּחָא מִהָהוּא
 אֲתָר. וְעַל דָּא אֶקְרִי קִינִי לְבַתָּר נִפְרַד מִקְּוִן (דְּאִי),
 וְאֲתִדְבֵּק (נ"א וְאֲתִתְחַבֵּר) בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (מֵאִי
 מִשְׁמִיעַ) דְּכָל מָאן דִּיאֲתִדְבֵּק בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 וְעֵבִיד פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, כְּבִיכּוּל, הוּא קִיִּים עַלְמִין,
 עֲלָמָא דְלַעִילָא וְעֲלָמָא דְלַתְתָּא. וְהָא אֹקְמוּהָ,
 וְעִשִּׂיתֶם אוֹתָם כְּתִיב.

וְכָל מָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵי אֹרִייתָא, כְּבִיכּוּל פְּגִים
 לַעִילָא, פְּגִים לְתַתָּא, פְּגִים לְגַרְמִיָּה, פְּגִים לְכָל
 עַלְמִין. מִתַּל לְאֵינוֹן מִפְּרִישי יְמִין דְּשִׁאטִּי (ס"א דְּטַסְרִין)
 בְּאַרְבַּא, קָם חַד שְׁטִיָּיא בִּינֵיהוּ, בַּעַא לְנִקְבָּא וְכוּ'.
 וְעַל דָּא אִישׁ אֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ וְגו', הָאָדָם וְגו'. (תָּא
 חֲזִי) (הוֹשַׁע ו')

וְכָל מִי שְׁעוּבָר עַל מְצוּוֹת
 הַתּוֹרָה, כְּבִיכּוּל פּוֹגֵם לְמַעְלָה,
 פּוֹגֵם לְמַטָּה, פּוֹגֵם אֶת עֲצָמוֹ,
 פּוֹגֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. מְשָׁל
 לְאוֹתָם סַפְנִים שְׁבִיִּים שְׁשָׁטִים
 בְּאַנְיָה, קָם שׁוֹטָה אֶחָד בִּינֵיהֶם
 וְרָצָה לַעֲשׂוֹת חוֹר בְּסַפִּינָה וְכוּ'.

וְלִכְנָן, אִישׁ אֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ
 וְגו', הָאָדָם וְגו'. (בֹּא רְאֵה) (הוֹשַׁע ו')

וְהֵמָּה כְּאָדָם עֲבָרוּ בְּרִית. אָדָם עֵבֵר
 עַל פְּקוּדָא חַד דְּאֹרִייתָא, גָּרִים לִיהּ לְגַרְמִיָּה מִיתָה,
 וְגָרַם לְכָל עֲלָמָא, פְּגִים לַעִילָא, פְּגִים לְתַתָּא, וְהָהוּא
 חוּבָא תִלְיָיא, עַד דִּיקִיִּים קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָמָא
 כְּמַלְקֻדְמִין, וְיִתְעַבֵּר הֵהוּא פְּגִימוֹ מִעֲלָמָא, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה כ"ה) בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה יְיָ אֱלֹהִים
 דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וּבְגִין כֵּן כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל
 חַטָּאת הָאָדָם. (כְּתִיב) הָאָדָם, אָדָם קְדֻמָּאָה.
 בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וְלִכְנָן כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם. (כְּתוּב)
 הָאָדָם - אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

חַטָּאת הָאָדָם. (כְּתִיב) הָאָדָם, אָדָם קְדֻמָּאָה.
 בְּלַע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה ה' אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּגִים וְגו'. וְלִכְנָן כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטָּאת הָאָדָם. (כְּתוּב)
 הָאָדָם - אָדָם הָרֵאשׁוֹן.

לְמַעַל מֵעַל בְּה', שְׁמִי שְׂיוֹצֵא מֵרַחֲמִים וְיוֹנֵק מִדֵּין, גּוֹרֵם פָּגָם. וְלִכֵּן הִרְחַמְנָן יִצְיִלְנוּ מֵרַשְׁעֵי הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִפְגַּמֵיהֶם. כִּמְהָ צְדִיקִים מְסַתְלָקִים בְּגִלְלָם, מְלַבֵּד לְכָל מַה שְׂגוֹרְמִים לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה.

לְמַעַל מֵעַל בֵּינִי, דְמֵאֵן דִּיפּוּק מֵרַחֲמֵי, וְיִנְקָא מֵן דִּינָא, הוּא גָרִים פְּגִימוּ וְכוּ', וְעַל דָּא, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן מִחַיִּיבֵי דְהֵאִי עֲלֵמָא, וּמִן פְּגִימוּ דְלֵהוֹן, כִּמְהָ זַכָּאִין מְסַתְלָקֵי בְּגִינֵייהוּ, בַּר כָּל מַה דְגָרְמִי לְעֵילָא וְתַתָּא.

ספר אור הזהר (עמוד 285)

ג) מלוי פרסו בש"ס ופוסקים קדם למוד הקבלה

אמרו חכמינו זכרונם לברכה (קדושין ל.'): לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד. והקשה שם בגמרא: וכי ידע איניש כמה חי? ומתריץ: כי אמרינן ביומי, ופרש רש"י שם: ב' ימים מקרא, ב' ימים משנה, ב' ימים תלמוד. ובתוספות שם כתוב, דלא נהירא, דאפתי איכא למיפרך מי ידע כמה חי. ולכן נראה ליה לפרש "ליומי", שבכל יום ויום עצמו ישלש. וכן אנחנו נוהגים בלמוד הקבלה שבכל יום ויום אנו ממלאים כרסנו בש"ס ופוסקים, ואחר כך אנו עוסקים בקבלה, כי להמתין עד שימלא אדם פרסו בש"ס ופוסקים, מי יודע כמה חי, ועל כרחק הכונה בכל יום בפרטיות. ודברי פי חכם חן ואמת ושפתים ישק, כפרוש התוספות (גטין ט.), עין שם.

(הנאון הצדיק מורינו הרב רבי יצחק איזיק מזידיטשוב)

זכאין אינון דמשתדלי באורייתא וידעי לאסתכלא ברזא דחכמתא (רוצה לומר, שמקדם ילמד תורה הנגלית, ומכח זה ידע אחר כך להבין ולהשכיל ולראות עין בעין ברזי וסודות התורה).

(זהר חלק א' דף קצ"ה:)

אף על פי שעקר למודנו בתלמוד ובהלכות ובפסקי הדינים, מכל מקום צריך מי שחננו השם שכל ליחד מקצת שעות לחכמה הפנימית. אבל צריך שמירה אחר שמירה לכל יט אשורו מני הדרך ויבוא להגשים כלפי מעלה.

(טעמי המצוות להרד"ב [רבי דוד בן שלמה אבן זמרא] מצוה כ"ב)

ד) אין אדם יכול לבוא למשהו השגה בגדלות הבורא מכל למודי התורה כמו מחכמת הקבלה

למוד הקבלה הוא שיועד לאדם גדלתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו יתברך שמו יתעלה, ואין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודנו כמו מלמודי חכמת הקבלה, ביחוד מלמוד ספר הזהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו מרבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית. גם בראותו בשאר ספרי המקבלים, וביחוד בכתבי האר"י זכרוננו לברכה, מהשתלשלות העולמות מרום המעלות עד עולם התחתון הזה, ובראותו גם כן אף קצת פרטי סדר הנהגתם מעולם התחתון עד רום המעלות לאין קץ ותכלית, מזה ישיג האדם קצת גדלתו ורוממותו של יוצרנו ובוראנו ברוד הוא וברוד שמו. וזה עקר פונת בריאת האדם בעולם הזה השפל והשמים, לחקר ולהשיג גדלת ורוממות יוצרו ובוראו יתברך שמו ויתעלה.

גם מלמוד חכמת הקבלה ישיג האדם קצת מעלת תורתנו הקדושה והתמימה, כי בראות האדם בספרי המקבלים, וביחוד בזהר הקדוש ובתקונים, מפרושים נפלאים ונוראים של תורתנו הקדושה, ואיך נטמן ברמז סודות גדולים ונוראים, לפעמים בתבה אחת ולפעמים באות אחת, גם בראותו רזון עליונים וסודות נפלאים ונוראים הנסתרים בציוור האותיות, וכיותר בטעמים ובנקודות ובתנין, מכל זה ישיג האדם קצת גדל מעלת תורתנו הקדושה, ועל ידי זה בא בלבו אהבת הבורא יתברך שמו ותשוקתו גדולה עד למאד מאד, כי מהשגת תורתנו הקדושה יבוא האדם גם כן לקצת השגה של הבורא יתברך שמו ויתעלה, כי אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא כגזבר בזהר הקדוש במקומות הרבה. וימצא האדם קצת מזה במאמרים נזכרים לעיל. ומהראוי להאריך בזה מאד, אך פרץ עלי פורץ גדר, לקצר בכל היותר אפשרי. ולכן מפליג הזהר הקדוש והתקונים בכמה מקומות גדל מעלת למוד הקבלה לאין תכלית וכו'.

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכד ע"א-ב
סוד פגם הסוטה ובדיקתה

אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֶה אִשְׁתּוֹ וְגו'. (במדבר ה) מָאִי הָאִי
לְגַבֵּי הָאִי. אֵלָּא כְּמָה דְכְּתִיב, (במדבר ה) לְמַעוֹל
מֵעַל בֵּינֵי. רַבֵּי אֶלְעָזָר אָמַר, אִישׁ אִישׁ, מָאִי אִישׁ
אִישׁ, דְּהָא בְּחַד סַגֵּי, אֵלָּא הָא אֹקְמוּהָ, אֲבָל
אִישׁ אִישׁ, מִשְׁמַע אִישׁ דְּאִיהוּ אִישׁ, וְקַיִים קָרָא
דְּכְתִיב, (משלי ה) שִׁיתָה מִים מִבּוֹרֶךְ וְגו'. כִּדְרִין הוּא
אִישׁ בְּעָלְמָא, אִישׁ לְגַבֵּי אִתְתִּיָּהּ. וּמַעְלָה בּוּ מֵעַל,
הָא בְּחַד סַגֵּי, אֲמַאי תִּרִי. אֵלָּא חַד לְעֵילָא וְחַד
לְתַתָּא. חַד לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְחַד לְבַעְלָהּ. בְּגִין כִּד
וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ.

אֲמַאי אֵל הַכְּהֵן. רָזָא דְמַלְכָּה, בְּגִין דְּכַהֲנָא שׁוֹשְׁבֵינָא
אִיהוּ דְמַטְרוֹנִיתָא. הָכָא אִית לְאַסְתְּפְלָא, הָא
כְּתִיב (ויקרא א) וְשַׁחַט אֶת בֶּן הַבְּקָר, וְשַׁחַט אַחֲרָא, וְלֹא
כַּהֲנָא, דְּכַהֲנָא אָסִיר לִיָּה בְּדִינָא, בְּגִין דְּלֹא יַפְגִּים
הֵהוּא אַתָּר דְּאַחִיד בֵּיהּ, וְאֵת אֲמַרְת, וְהִבִּיא הָאִישׁ
אֶת אִשְׁתּוֹ אֵל הַכְּהֵן, לְמִידֹן דִּינֶהָ. אֵלָּא וְדָאִי כַּהֲנָא
לְדָא חַזִּי, בְּגִין דְּאִיהוּ שׁוֹשְׁבֵינָא לְמַטְרוֹנִיתָא, וְכָל נָשִׁי
עָלְמָא מִתְּבָרְכִין (נ"א אִתְאַחֲדִת) בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל דָּא
אִתְתָּא דְלְתַתָּא מִתְּבָרְכָא בְּשַׁבַּע בְּרָכוֹת, דְּאַחֲדִידִת
מִשׁוּם שְׁהוּא שׁוֹשְׁבֵין הַמְּלָכָה, וְכָל נְשׁוֹת הָעוֹלָם מִתְּבָרְכוֹת (נֶאֱחָזִית)
שְׁלֻמָּה מִתְּבָרְכַת בְּשַׁבַּע בְּרָכוֹת, שְׁאַחֲזָהּ בַּהּ בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְהַכְּהֵן עוֹמֵד לְתַקּוֹן דְּבְרֵי הַמְּלָכָה וְלַעֲיִן

אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטֶה אִשְׁתּוֹ וְגו'.
מָה זֶה לְגַבֵּי זֶה. אֵלָּא כְּמוֹ
שְׁכָתוּב, לְמַעַל מֵעַל בַּהּ. רַבֵּי
אֶלְעָזָר אָמַר, אִישׁ אִישׁ, מָה זֶה
אִישׁ אִישׁ, שְׁהָרִי בְּאַחַד מִסְפִּיק?
אֵלָּא הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֲבָל אִישׁ
אִישׁ, מִשְׁמַע אִישׁ שְׁהוּא אִישׁ,
וְקַיִים פְּסוּק שְׁכָתוּב (משלי ה) שִׁיתָה
מִים מִבּוֹרֶךְ וְגו', אִזְ הוּא אִישׁ
בְּעוֹלָם, אִישׁ לְגַבֵּי אִשְׁתּוֹ.
וּמַעְלָה בּוּ מֵעַל, הָרִי בְּאַחַד
מִסְפִּיק, לְמָה שְׁנַיִם? אֵלָּא אֶחָד
לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה, אֶחָד
לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְאַחַד לְבַעְלָהּ.
בְּגִלְל זֶה, וְהִבִּיא הָאִישׁ אֶת
אִשְׁתּוֹ.

לְמָה אֵל הַכְּהֵן? סוּד הַדְּבָר -
מִשׁוּם שְׁהַכְּהֵן הוּא שׁוֹשְׁבִין
הַמְּלָכָה. כָּאֵן יֵשׁ לְהַסְתְּפֵל, הָרִי
כְּתוּב (ויקרא א) וְשַׁחַט אֶת בֶּן
הַבְּקָר, וְשַׁחַט אַחֲרָא וְלֹא הַכְּהֵן,
שְׁהַכְּהֵן אָסוּר לוֹ בְּדִין בְּשַׁבִּיל
שְׁלֹא יַפְגִּם אוֹתוֹ מְקוֹם שְׁהוּא
אַחֲזָז בּוּ, וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וְהִבִּיא
הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֵל הַכְּהֵן, לְדוֹן
דִּינָהּ? אֵלָּא וְדָאִי כָהֵן לְזֶה רָאוּי,
בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְעַל זֶה הָאִשָּׁה

בְּהַ בְּכַנְסֵת יִשְׂרָאֵל, וּכְהֵנָּה קָאִים לְאַתְקֵנָּה מְלִי
 דְּמִטְרוּנֵיתָא, וְלַעֲיִנָּה בְּכָל מַה דְּאַצְטְרִיד, בְּגִין כְּדִ
 כְּהֵנָּה לְדָא, וְלֹא אַחֲרָא.

וְאִי תִימָא דְאִיהוּ עֶבֶד דִּינָא, לָאוּ הֲכִי, אֶלָּא
 לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא בְּעֵלְמָא קָא אֲשַׁתְּדַל בְּהַאֵי,
 וְלֹא־סְגָאָה חֶסֶד. דְּאִי הֵהִיא אֲתַתָּא אֲשַׁתְּכַחַת זַכָּאָה,
 כְּהֵנָּה אֲסֻגֵי שְׁלָמָא בְּהוּ, וְלֹא עוּד אֶלָּא דְּמַתְעַבְרָא
 בְּבָרָא דְכֵר, וְאַתְעַבֵּד שְׁלָמָא עַל יְדִיה. וְאִי לֹא
 אֲשַׁתְּכַחַת זַכָּאָה, אִיהוּ לֹא עֶבֶד דִּינָא, אֶלָּא הֵהוּא
 שְׁמָא קְדִישָׁא דְאִיהִי קָא מְשַׁקְרַת בֵּיה, הוּא עֶבֶד
 דִּינָא, וְהוּא בְּדִיק לָהּ.

תָּא חַוֵי, כְּהֵנָּה לֹא עֵיִל גְּרָמִיה לְהַאֵי, אֶלָּא כֵד
 הִיא יְהֵבַת גְּרָמִיה קְמִיה לְחַפָּאָה (נ"א לְזַכָּאָה), (דף
 קכ"ד ע"ב) זְמָנָא וְתֵרִין שְׁאִיל לָהּ. פִּיּוּן דְאִיהִי בְּעֵינָא
 לְאַשְׁתְּכַחַת זַכָּאָה, כְּדִין כְּהֵנָּה עֶבֶד עוּבְדָא, בְּגִין
 לְאַסְגָּאָה שְׁלָמָא.

כְּהֵנָּה כְּתִיב שְׁמָא קְדִישָׁא חַד זְמָנָא בְּאַרְח מִיִּשְׂרָאֵל,
 לְבַתָּר כְּתִב לִיה לְמַפְרַע אַתְוּוֹן (נ"א סְדִישִׁין)
 טְרִיסִין בְּטַהֲרִין, דִּינָא בְּדִינָא, רַחֲמֵי בְּרַחֲמֵי, רַחֲמֵי
 בְּדִינָא, וְדִינָא בְּרַחֲמֵי. אֲשַׁתְּכַחַת זַכָּאָה, אַתְוּוֹן רַחֲמֵי
 אֲשַׁתְּכַחוּ, וְדִינֵין סְלָקוּן. לֹא אֲשַׁתְּכַחַת כְּדָקָא יָאוּת,
 רַחֲמֵי סְלָקוּן, וְדִינֵין אֲשַׁתְּאָרוּ, וְכִדִּין דִּינָא אַתְעַבֵּד.
 כְּרָאוּי - הֲרַחֲמִים מְסַתְּלָקִים, וְנִשְׁאָרִים הֲדִינִים, וְאִזְ נַעֲשֶׂה הַדִּין.

בְּכָל מַה שְׁצָרִיד, וּמִשׁוּם זֶה
 הִכְהִין לָזֶה, וְלֹא אַחֲרָ.

וְאִם תֹּאמַר שֶׁהוּא עוֹשֶׂה דִין -
 לֹא כִּי, אֶלָּא כְּדִי לְהַרְבּוֹת
 שְׁלוֹם בְּעוֹלָם הוּא מְשַׁתְּדֵל בְּזֶה,
 וְלִהְגִּדִּיל חֶסֶד. שְׂאֵם אוֹתָהּ אֲשֶׁה
 תִּמְצָא צְדָקָת וְזַכָּאִית, הִכְהִין
 מְגִדִּיל שְׁלוֹמָם, וְלֹא עוּד, אֶלָּא
 שְׂמַתְעַבְרַת בְּבִין זְכָר, וְנַעֲשֶׂה
 שְׁלוֹם עַל יְדוֹ. וְאִם לֹא תִמְצָא
 צְדָקָת, הוּא לֹא עוֹשֶׂה דִין, אֶלָּא
 אוֹתוֹ שֵׁם קְדוֹשׁ שֶׁהִיא מְשַׁקְרַת
 בּוּ, הוּא עוֹשֶׂה אֶת הַדִּין וְהוּא
 בּוֹדֵק אוֹתָהּ.

בֹּא רְאֵה, הִכְהִין לֹא מְכַנִּים אֶת
 עַצְמוֹ לָזֶה, רַק כְּשֶׁהִיא נוֹתֵנַת
 אֶת עַצְמָהּ לְפָנָיו לְכַסּוֹת (לְהוֹדוֹת),
 פַּעַם וּפַעַמִּים שׁוֹאֵל אוֹתָהּ. פִּיּוּן
 שֶׁהִיא רוֹצֶה לְהִמָּצָא זַכָּאִית, אִז
 הִכְהִין עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה כְּדִי
 לְהַרְבּוֹת שְׁלוֹם.

הִכְהִין כּוֹתֵב אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
 פַּעַם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, אַחֲרָ כְּדִ
 כּוֹתְבוֹ לְמַפְרַע אוֹתִיּוֹת (רְשׁוּמוֹת)
 מְהַפְּכוֹת בְּאוֹרוֹתֵיהֶן, דִּין בְּדִין,
 רַחֲמִים בְּרַחֲמִים, רַחֲמִים בְּדִין,
 וְדִין בְּרַחֲמִים. נִמְצָאָה זַכָּאִית -
 אוֹתִיּוֹת הֲרַחֲמִים נִמְצָאִים,
 וְהֲדִינִים מְסַתְּלָקִים. לֹא נִמְצָאָת

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי"
 ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קכה ע"ב - קכו ע"א
חומר פגם גילוי שער הראש באשה

רְבִי חֲזַקְיָה פָתַח, (תהלים קכח)
אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָה וְגו'. מֵה גֶפֶן
לֹא מִקְבֵּלָת עָלֶיָה אֲלֵא מִשְׁלָה
- כִּי אִשְׁתִּי יִשְׂרָאֵל עוֹמֶדֶת
בְּכַגּוֹן זֶה, שְׁלֹא מִקְבֵּלָת עָלֶיָה
אֲלֵא אוֹתוֹ בֶּן זוּגָה, כְּמוֹ הַיּוֹנָה
(כַּיּוֹנָה) הַזֶּה שְׁלֹא מִקְבֵּלָת עָלֶיָה
אֲלֵא אוֹתוֹ בֶּן זוּגָה. וְעַל כֵּן,
כְּגֶפֶן פְּרִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ. מֵה
זֶה פְּרִיָה? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים כט)
פְּרָה רֵאשׁ. פְּרִיָה - פּוֹרְחַת,
שְׁמוּצִיָּאָה עֲנָפִים לְכָל צֵד.
וְאִיפֹה? בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, וְלֹא
לְחוּץ בְּשׁוּק, מִשּׁוּם שְׁלֹא תִבֹּא
לְשַׁקֵּר בְּבָרִית עֲלִיּוֹנָה.

וְשִׁלְמָה אָמַר, (משלי ב) הַעֲזֹבֶת
אֲלוֹף נְעוּרֶיהָ וְאֵת בְּרִית אֱלֹהֶיהָ
שָׁכַחָה. מֵה זֶה בְּרִית אֱלֹהֶיהָ?
אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנִּקְרָא בְּרִית וְהִיא
הַתְּקַשְׁרָה בּוֹ, בְּגִלְל כִּי בִּירְכָתִי
בֵּיתְךָ.

אָמַר רְבִי חֲזַקְיָה, קָלְלָה תִּבֹּא
עַל אוֹתוֹ אִישׁ שֶׁמִּשְׁאִיר אֶת
אֲשֶׁתּוֹ לְהִרְאוֹת עִם שְׁעֵרוֹת
רֵאשָׁה בְּחוּץ, וְזֶה אֶחָד מֵאוֹתָם
צְנִיעוּת שֶׁל הַבַּיִת. וְאִשָּׁה
וְגוֹרְמֵת לְבַנְיָה שְׁלֹא יִחְשְׁבוּ בְּדוֹר,

רְבִי חֲזַקְיָה פָתַח, (תהלים קכח)
אֲשֶׁתְּךָ כְּגֶפֶן פְּרִיָה וְגו',
מֵה גֶפֶן לֹא מִקְבֵּל עָלֶיָה אֲלֵא מִדִּידֶיהָ, כִּי
אִתָּתָא דִּישְׂרָאֵל, קִיִּימָא בְּהַאי גּוּוֹנָא, דְּלֹא מִקְבֵּלָא
עָלָה אֲלֵא הֵהוּא בַר זוּגָה. כְּשִׁפְנִינָא (נ"א כְּתוּרָא) דָּא,
דְּלֹא מִקְבֵּלָא אֲלֵא הֵהוּא בַר זוּגָה. וְעַל דָּא כְּגֶפֶן
פְּרִיָה בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ. מֵהוּ פְּרִיָה. כְּמָה דְּאֵת אָמַר
(דְּבָרִים כט) פְּרָה רֵאשׁ. פְּרִיָה: פּוֹרְחַת, דְּאִפִּיקַת עֲנָפִים
לְכָל סְטָרָא. וְאֵן. בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ, וְלֹא לְבַר בְּשׁוּקָא,
בְּגִין דְּלֹא תִיתִי לְשַׁקְרָא בְּבָרִית עֲלָאָה.

וְשִׁלְמָה אָמַר, (משלי ב) הַעֲזֹבֶת אֲלוֹף נְעוּרֶיהָ וְאֵת
בְּרִית אֱלֹהֶיהָ שָׁכַחָה. מָאן בְּרִית אֱלֹהֶיהָ.
הֵהוּא אֲתָר דְּאִקְרִי בְּרִית. וְהִיא אֶתְקַשְׁרָא בֵּיהּ, בְּגִין
כִּי בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ.

אָמַר רְבִי חֲזַקְיָה, תּוֹנְבָא לִיתִי עַל הֵהוּא בַר נָשׁ,
דְּשָׁבַק לְאַנְתִּיתִיהָ דְּתַתְּחוּי מִשְׁעֵרָא דִּרְיִשָּׁה
לְבַר. וְדָא הוּא חַד מֵאֵינוּן צְנִיעוּתָא דְּבֵיתָה. וְאִתָּתָא
דְּאִפִּיקַת מִשְׁעֵרָא דִּרְיִשָּׁה לְבַר, לְאִתְתַּקְנָא בֵּיהּ, גָּרִים
מִסְּפָנוּתָא לְבֵיתָא. וְגָרִים לְבָנָהָא דְּלֹא יִתְחַשְׁבוּן
שְׁמוּצִיָּאָה מִשְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה הַחוּצָה לְהַתְּקַן בּוֹ, גּוֹרְמֵת עֲנִי לְבַיִת,

בְּדָרָא. וְגָרִים מְלָה אַחְרָא דִּשְׂרִיא בְּבֵיתָא. מָאן גָּרִים
 דָּא. הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְחַזִּי מִרִישָׁה לְבַר. וּמַה בְּבֵיתָא
 הַאי, כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּקָא, וְכָל שְׁכֵן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא.
 וּבְגִין כֶּךָ אֶשְׁתֵּד כְּגֹפֶן פּוּרְיָה בִירְכַתִּי בֵיתְךָ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שַׁעְרָא דִּרִישָׁא ^(דף קכ"ו ע"א) דְאַתְתָּא
 דְאַתְגַּלְיָא, גָּרִים שַׁעְרָא אַחְרָא לְאַתְגַּלְיָא,
 וְלֹא־פְגַמָּא לָהּ. בְּגִין כֶּךָ, בַּעֲיָא אֶתְתָּא דְאַפִּילוּ טְסִירִי
 דְבֵיתָא, לָא יַחְמוּן שַׁעְרָא חַד מִרִישָׁא, כָּל שְׁכֵן לְבַר.
 תָּא חַזִּי, כְּמַה בְּדְכוּרָא שַׁעְרָא הוּא חוּמְרָא דְכֻלָּא,
 הַכִּי נָמִי לְנוּקְבָא. פּוּק חָמִי, כְּמַה פְּגִימוּ גָרִים
 הֵהוּא שַׁעְרָא דְאַתְתָּא. גָּרִים לְעֵילָא, גָּרִים לְתַתָּא,
 גָּרִים לְבַעְלָה דְאַתְלַפְיָא, גָּרִים מְסַכְנוּתָא, גָּרִים מְלָה
 אַחְרָא בְּבֵיתָא, גָּרִים דִּיסְתַּלַּק חֲשִׁיבוּתָא מִפְּנֵהָ.
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבוֹן, מַחְצִיפוּ דְלֵהוּן.

וְעַל דָּא, בַּעֲיָא אֶתְתָּא לְאַתְכַּפְיָא, בְּזִוּוּתֵי דְבֵיתָא.
 וְאִי עֲבָדַת כֵּן מַה כְּתִיב, ^(תהלים קכח) בְּנִיד כְּשִׁתְּלִי
 זִיתִים. מַהוּ כְּשִׁתְּלִי זִיתִים. מַה זִית דָּא, בֵּין בְּסִתּוּוּא,
 בֵּין בְּקִיטָא, לָא אֶתְאַבִּידוּ טְרַפּוּי, וְתַדִּיר אֶשְׁתַּכַּח
 בֵּיהּ חֲשִׁיבוּת יִתִיר עַל שְׂאָר אֵילָנִין. כֶּךָ בְּנֵהָ
 יִסְתַּלְקוֹן בְּחֲשִׁיבוּ עַל שְׂאָר בְּנֵי עָלְמָא. וְלֹא עוֹד אֶלְא
 דְבַעְלָה מִתְבָּרַךְ בְּכֻלָּא, בְּבִרְכָאן דְלְעֵילָא, בְּבִרְכָאן
 חֲשִׁיבוּת יִתְרָה עַל שְׂאָר הָאֵילָנוֹת - כֶּךָ בְּנֵיהּ יַעֲלוּ בְּחֲשִׁיבוּת עַל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלֹא עוֹד,
 אֶלְא שְׂבַעְלָה מִתְבָּרַךְ בְּכֻלָּ: בְּבִרְכּוֹת שְׁלַמְעָלָה, בְּבִרְכּוֹת שְׁלַמְטָה, בְּעֶשֶׂר, בְּבָנִים וּבְכַנֵּי בָנִים. זֶהוּ

וְגוֹרְמַת דְבַר אַחַר שְׁשׁוּרָה
 בְּבֵית. מִי גָרַם זֶה? אוֹתוֹ שַׁעַר
 שְׁנֵרָאָה מִרִישָׁה חֲחוּצָה. וּמַה
 בְּבֵית כֶּךָ - כָּל שְׁכֵן בְּשׁוּק, וְכָל
 שְׁכֵן חֲצִיפוּת אַחֲרֵת. וּמִשׁוּם זֶה,
 אֶשְׁתֵּד כְּגֹפֶן פּוּרְיָה בִירְכַתִּי
 בֵיתְךָ.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שַׁעַר רֵאשׁ
 הָאִשָּׁה שְׂמַתְגַּלָּה, גוֹרַם לְשַׁעַר
 אַחַר לְהַתְגַּלוּת וְלַפְגָּם אוֹתָהּ.
 מִשׁוּם כֶּךָ צְרִיכָה אִשָּׁה שְׂאֶפְלוּ
 קוֹרוֹת בֵּיתָה לֹא יִירְאוּ שַׁעְרָה
 אַחַת מִרִישָׁה, וְכָל שְׁכֵן בְּחוּץ.
 בַּא רֵאֵה, כְּמוֹ שְׂבִזְכֹּר הַשַּׁעַר
 הוּא חֲמַרְת הַכֹּל - כֶּךָ גַם
 לְנֻקְבָה. צֵא וּרְאֵה כְּמַה פְּגָם
 גוֹרַם אוֹתוֹ שַׁעַר הָאִשָּׁה: גוֹרַם
 לְמַעְלָה וְגוֹרַם לְמַטָּה, גוֹרַם
 לְבַעְלָה לְהַתְקַלֵּל, גוֹרַם עֲנִי,
 וְגוֹרַם דְבַר אַחַר בְּבֵית, גוֹרַם
 שְׂתַסְתַּלַּק חֲשִׁיבוּת מִבְּנֵיהּ.
 הִרְחַמֵּן יַצִּילֵנוּ מִחֲצִיפוּתָן.

וְעַל כֶּךָ צְרִיכָה אִשָּׁה
 לְהַתְכַּפּוֹת בְּזוּיוֹת בֵּיתָה. וְאִם
 עוֹשָׂה כֶּךָ, מַה כְּתוּב? ^(תהלים קכח)
 בְּנִיד כְּשִׁתְּלִי זִיתִים. מַה זֶה
 כְּשִׁתְּלִי זִיתִים? מַה זִית זֶה, בֵּין
 בְּסִתּוֹ בֵּין בְּקִיץ לֹא אוֹבְדִים
 עָלָיו, וְתַמִּיד נִמְצָאת בּוֹ
 חֲשִׁיבוּת יִתְרָה עַל שְׂאָר הָאֵילָנוֹת - כֶּךָ בְּנֵיהּ יַעֲלוּ בְּחֲשִׁיבוּת עַל שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. וְלֹא עוֹד,
 אֶלְא שְׂבַעְלָה מִתְבָּרַךְ בְּכֻלָּ: בְּבִרְכּוֹת שְׁלַמְעָלָה, בְּבִרְכּוֹת שְׁלַמְטָה, בְּעֶשֶׂר, בְּבָנִים וּבְכַנֵּי בָנִים. זֶהוּ

דְּלִתְתָא, בְּעוֹתָרָא, בְּבִנְיָן, בְּבִנְיָן. הָדָא הוּא דְכִתְיָב, (תהלים קכח) **הִנֵּה כִי בֵן יְבוֹרֵךְ גָּבֵר יָרָא יי. וְכִתְיָב** (תהלים קכח) **יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְרֵאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל.** (ישׂראל סבא קד׳ישׂא).

שְׁכָתוֹב (שם) הִנֵּה כִי בֵן יְבוֹרֵךְ גָּבֵר יָרָא ה'. וְכִתְיָב, יְבָרְכֶךָ ה' מְצִיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְרֵאָה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (ישׂראל הַזְּמַן הַקְדוּשׁ)

סֵפֶר אֹר הַזְּהָר (עמוד 287)

אחי ורעי, אם כל כך גדולה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבי של למוד ספר הזהר הקדוש, ושרש בארץ גועו לשלח רצועים חפשי מן הגלות המר, האיר לא יתלהב לב האדם להאיר און לשמע בלמודים לקבע שעור קבוע בכל יום בזהר הקדוש ובתקונים ושאר ספרי המקבילים בו.
(יסוד ושרש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

ה) לעולם יקדים אדם למוד הנגלה להנסתר

ובזה יובן [אמרם וזכונם לברכה] לעולם יעסק אדם בתורה שלא לשמה, דהינו בלבושי התורה שנק' קשוטי התורה והלכ"ה אותיות הכל"ה, שיעסק תחלה בנגלה, שמתוך כך יבוא לשמה, שהיא דבקה חשקה חפצה בו יתברך שהוא לשמה בפנימיות התורה שהיא שמו יתברך ממש שנקרא תורת השם, וקל להבין.

ו) סודות התורה הם אור הנפש

עקר שלמות אדם דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי הוא למוד התורה, כי כמו שהלחם הוא מזון הגוף, בן ממש לבו לחמו בלחמו, התורה היא מזון הנפש, וכמו שהיון והמעדנים מאירין לגוף לחזקו, בן ממש ויותר סודות התורה הם אור הנפש להאירה בש"ע נהורין. ועל כל פנים מי שאינו עוסק בפשטות התורה הרי הוא מת ברעב בעולם הבא, ומי שאינו מאיר לנפשו סודות הזהר וכתבי מרן נדחו מענוגא וכסופא בעלמא דאתי, אם לא שהוא תומך התורה אזי זוכה ויושב בישיבה של מעלה וזעירין אינון.
(הקדמת מורינו הרב רבי יצחק אזויק מקאמאראנא זכר צדיק וקדוש לברכה לפרושו על משניות)

— פֶּרֶק י —

חדש אלול ראוי ללמוד התקונים בשפי

א) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכר הנפש רוח ונשמה

אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר, ומכונים לגמר כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלול. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.
(מטה אפרים סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז)
כבר נהגו גם בן חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותן מ' ימים שמערב ראש חדש אלול עד יום הכפורים, בספר הקדוש תקוני הזהר, כי למוד בימים הקדושים אלול מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.
(קצה המטה למטה אפרים שם סעיף קטן כ"ג)

ב) אשרי למי שישלים ספר תקונים בימים הללו

בשם הרב זכרוננו לברכה: אשרי למי שישלים ספר תקונים בימים הללו. (מטה אפרים סימן תר"ג סעיף קטן ט') כמה ארכ"ן הוא זה, מרפא וארוכה למוד הזה, באשר העד העיד בנו עדות נאמנה, הרב הקדוש האר"י זכותו ונן עלינו, ויהי עדי"ו אמונה, שכל הרגיל בלמוד הזהר הקדוש אף על פי שאין לו חלק בבינה, מזכר את נפש רוח נשמה כבן או"ר באי"ם לבינה, ובפרט בספר התקונים הינו דאהניא ליה, תעל"ה באיתג"ה שקי"ד לי"ה, ותקנת הקדמונים ללמד בספר התקונים מראש חדש אלול עד יום הכפורים לברר אכל מתוך פסלת שדרך התינוק לפר"ר, בלמוד זה בא עדי ברורי"ן בפרק זה בורה. וקימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, בנדבות הלב המתנדבים בעם, ועליהם קבענום חובה, ללמד דבר יום ביומו אז ירדו לשעורי"ן שעורא וזוטא ושעורא רבה.
(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התקונים דפוס ליוורנו, כבוד הרב רבי יצחק פרחי זכותו ונן עלינו)

מקור המאמר בזהר פרשת נשא דף קמו ע"א-ב
הלכות וסגולות ברכת כהנים

תֵּאֲנָא, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשַׁעֲתָא דְכַהֲנָא פְּרִים יְדוּי,
 אָסִיר לִיָּה לְעַמָּא לְאַסְתִּכְלָא בֵּיה, מִשּׁוּם
 דְּשִׁכְנִיתָא שְׂרִיא בִּידוּי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִי הָכֵי, כִּיּוֹן
 דְּלֹא חֲמָאן מַה אֲכַפֵּת לְהוּ, דְּהָא כְּתִיב (שמות לג) כִּי לֹא
 יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, בְּחַיִּיתוֹן לָא חֲמָאן, אֲבָל בְּמִיתָתְהוֹן
 חֲמָאן. אָמַר לִיָּה, מִשּׁוּם דְּשָׂמָא קְדִישָׁא רְמִיזָא
 בְּאַצְבָּעֵן דִּידוּי, וּבְעֵי בַר נָשׁ לְדַחֲלָא, אַף עַל גַּב דְּלֹא
 חֲמָאן שְׁכִינְתָא, לָא בָּעָאן לְאַסְתִּכְלָא בִּידֵייהוּ דְכַהֲנֵי,
 כִּיּוֹן דְּלֹא יִשְׁתַּכְחוּן עַמָּא חֲצִיפָאן לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא.

תֵּאֲנָא, בְּהֵיָא שַׁעֲתָא דְכַהֲנָא פְּרִים יְדוּי, צְרִיכִין
 עַמָּא לְמִיתַב בְּדַחֲלוֹ, בְּאַימְתָא, וְלִינְדַע
 דְּהֵיָא שַׁעֲתָא, עֵידוֹן רַעוּתָא אֲשֶׁתִּכַּח בְּכֻלְהוּ עֲלָמִין,
 וּמְתַבְּרָכִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וְלִית דִּינָא בְּכֻלְהוּ. וְהוּא
 שַׁעֲתָא, דְּאַתְגְּלִי סְתִימָא עֲתִיקָא דְעֲתִיקוֹן בּוֹזְעִיר
 אֲנַפִּין וְאַשְׁתִּכַּח שְׁלָמָא בְּכֻלָּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּהֵיָא תְּלַת קְרָאִי (דף קמ"ז ע"ב) רִישֵׁיהוֹן
 יו"ד יו"ד יו"ד, י"ב בְּרַכָּךְ י"א אר י"ש. כְּלָהוּ
 לְאַחֲזָאָה מְהִימְנוּתָא שְׁלִימָא. וְלֹא תִּבְרַכָּא מֵעֲתִיקָא

כָּלֵם לְהִרְאוּת אַמּוּנָה הַשְּׁלָמָה, וְלֹהֲתַבְּרַךְ מֵהַעֲתִיק מִי שְׁצָרִיךְ. יו"ד

לְמַדְנּוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּשַׁעֲהָ שְׁהַכְהִין פּוֹרֵשׁ יְדוּי, אָסוּר לָעַם
 לְהַסְתַּכֵּל בּוֹ, מִשּׁוּם שְׁשִׁכְנִינָה
 שׁוֹרְהָ בִּידוּי. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
 אִם כֵּן, כִּיּוֹן שְׁלֹא רוּאִים, אִז
 מַה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׁהֲרִי כְּתוּב
 (שמות לג) כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי,
 בְּחַיִּיתָם לֹא רוּאִים, אֲבָל
 בְּמִיתָתְם רוּאִים? אָמַר לוֹ,
 מִשּׁוּם שְׁהֵשֵׁם הַקָּדוֹשׁ רְמוּז
 בְּאַצְבָּעוֹת יְדוּי, וְצָרִיךְ הָאָדָם
 לְפַחֵד. אַף עַל גַּב שְׁלֹא רוּאָה
 שְׁכִינָה, לֹא צָרִיךְ לְהַסְתַּכֵּל עַל
 הַיָּדִים שֶׁל הַכַּהֲנִים, כְּדִי שְׁהַעֵם
 לֹא יִמָּצֵא בְּחֻצְפָּה אֶל הַשְּׁכִינָה.

לְמַדְנּוּ, בְּשַׁעֲהָ שְׁהַכְהִין פּוֹרֵשׁ
 יְדוּי, צְרִיךְ הָעַם לָשׁוּב בִּירְאָה,
 בְּאַימָה, וְלִדְעַת שְׁאוּתָהּ שַׁעֲהָ
 עַת רְצוֹן נִמְצָא בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת,
 וּמְתַבְּרָכִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּמוֹנִים
 וְאִין דִּין בְּכָלֵם, וְהִיא הַשַּׁעֲהָ
 שְׁמַתְגְּלָה הַנְּסִתָּר עֲתִיק
 הַעֲתִיקִים בּוֹזְעִיר אֲנַפִּין, וְנִמְצָא
 שְׁלוֹם בְּכֹל.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרֵאשֵׁי
 שְׁלֹשֶׁת הַפְּסוּקִים הַלְלוּ יו"ד
 יו"ד יו"ד: י"ב בְּרַכָּךְ י"א אר י"ש.

יִו"ד יו"ד, לְהַתְּבַרֵךְ זְעִיר אַנְפִּין
מִעֲתִיק הַכֹּל. וּמִשׁוּם כָּךְ, יִבְרַכְךָ
ה' לְמַעַלָּה, וְיִשְׁמְרֶךָ הוּא לְמַטָּה,
וְכֵן כָּלֵם.

וְשָׁנָה הַתְּנָא לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן,
מִי שְׁמַצְטַעַר בְּחִלּוּמוֹ, שְׂיָבֵא
בְשַׁעָּה שְׁהַכְּהָנִים פּוֹרְשִׁים
יְדֵיהֶם, וַיֹּאמֶר: רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, אָנִי שְׂלָךְ וַחֲלוּמוֹתֵי
שְׂלָךְ וְכוּ'. לָמָּה? מִשׁוּם שְׁאוֹתָהּ
שַׁעָּה נִמְצְאִים רַחֲמִים בְּכֹל
הַעוֹלָמוֹת, וּמִי שְׂיִבְקֶשׁ תְּפִלָּתוֹ
בְּצַעְרוֹ, מִתְּהַפֵּךְ לוֹ דִּין לְרַחֲמִים.

מָאן דְּאַצְטְרִיד. יו"ד יו"ד יו"ד, לְאַתְּבָרְכָא זְעִיר אַנְפִּין
מִעֲתִיקָא דְכָלָא. וּבְגִין כָּךְ יִבְרַכְךָ יי לְעֵילָא, וְיִשְׁמְרֶךָ
הוּא לְתַתָּא, וְכֵן כָּלָהוּ.

וְתַאנִּי תְנָא קָמִיה דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, הַאי מָאן דְּמַצְעַר
בְּחַלְמִיָּה, לִיתִי בְשַׁעְתָּא דְכַהֲנֵי פְרִסֵי יְדֵיהוֹ,
וְלִימָא רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׂלָךְ וַחֲלוּמוֹתֵי שְׂלָךְ וְכוּ'.
אַמַּאי. מִשׁוּם דִּהֵיָּא שַׁעְתָּא אֲשַׁתְּכַחוּ רַחֲמֵי בְעֵלְמִין
כָּלָהוּ, וּמָאן דְּיִבְעֵי צְלוֹתֶיהָ בְצַעְרֶיהָ, אֶתְהַפֵּךְ לִיָּה
דִּינָא לְרַחֲמֵי.

ספר אור הזהר (עמוד 290)

ג) מהנגנון של התקונים בחדש אלול ומהחלישות הלב בשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

פעם אחת היה מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגנון של התקונים וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה. (שיחות הר"ן רבינו נתן מברסלב, קכ"ו)

הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלול הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.

להכנים דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלול הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלול הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה - הלכות ראש השנה הלכה ו)

ד) תקון לבעל תשובה לומר ה' דפין זהר או תקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה. ראוי לקבץ עצמו ללמד חמש דפים זהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאוות רעות, לזכות בנעים השם, והוא מרפא ותקון לחטאים ופשעים של הנפש. וכן נתן מרן האר"י זכרוננו לברכה תקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זהר או תקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש למורינו הרב רבי צבי.

(נתיב מצוותיך למורינו הרב רבי יצחק איזיק מקאמארנא, שביל התורה אות א' סימן ל"א)

מקור המאמר בזהר פרשת תרומה דף קסה ע"א-ב
סוד סגולת תענית חלום בשבת

תִּיאֻבְתִּיהָ דְהָהוּא עֲלָמָא עֲלָאָה, לְגַבֵּי הָאֵי
 אֲתָר, כְּדִכּוּרָא דְתִיאֻבְתִּיהָ תְדִיר
 לְגַבְיָהּ דְנוֹקְבָא. כִּד מְלָכָא עָאל לְגַבֵּי מִטְרוּנִיתָא,
 אֲשַׁכַּח לָהּ בְּעַצְיָבוּ, כִּדִּין כָּל מָה דְאִיהִי בְעָאָת,
 כִּידְהָא אֲתַמְסֵר, וְהָהוּא בַר נֶשׁ, וְהָהִיא צְלוּתָא,
 לָא אֲהֵדֵר בְּרִיקְנִיא, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא חַיִּים ^(ד)
 עָלֶיהָ. ^(קס"ה ע"ב) זַכָּאָה חוֹלְקִיָהּ דְהָהוּא בַר נֶשׁ,
 דְאוּשִׁיד דְמַעִין קָמִי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּצְלוּתִיהָ.

כְּגוֹוְנָא דָא בְשַׁבַּת, מָאן דִּיתִיב בְּתַעֲנִיתָא בְשַׁבַּת,
 מִגּוֹ צַעֲרִיָה אֲחִזֵּי עַצְיָבָא, וּבְשַׁבַּת שְׁלֵטָא
 הָהוּא רְקִיעָא עֲלָאָה, הָהוּא דְאֲתַחֲזִי בְחֻדָּהּ, וְאִיהִו
 חֻדָּהּ וְחֻדֵי לְכָלָא. הָהוּא דִּיתִיב בְּעַצְיָבוּ, כְּגוֹן
 דְאִיהִו שְׁלֵטָא, אֲפִיק לְהָהוּא בַר נֶשׁ מִהָהוּא
 עוֹנֶשָׁא דְאֲתַגְזֹר עָלֶיהָ, וְהָא אֲתַמֵּר, סְלוּ: הָבוּ יְקָר,
 וְרוּמְמוּ לְהָהוּא דְרוּכְב בְּעַרְבּוֹת, דְאִיהִו חֻדָּהּ וְחֻדֵי
 כָּלָא, רְקִיעָא עַל גַּבֵּי חִיּוֹתָא בִּי"ה שְׁמוֹ וְדָאֵי, דְהָא
 כְּהָהוּא אֲתָר שְׁמָא דָא אֲתַכְּלִיל. וְעֲלוּ לְפָנָיו, כְּגוֹן
 דְלָא אֲצַטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קָמִיָה עַצְיָבוּ, כְּמָה
 דְאֲתַמֵּר.

תְּשׁוּקַת אוֹתוֹ הָעוֹלָם
 הָעֲלִיּוֹן לְמָקוֹם הַזֶּה, כְּזִכְר
 שְׁתְּשׁוּקָתוֹ תָּמִיד אֶל הַנִּקְבָּה.
 כְּשֶׁנִּכְנַס הַמֶּלֶךְ לַגְּבִירָה
 וּמוֹצֵא אוֹתָהּ בְּעַצֵּב, אִז כָּל
 מָה שֶׁהִיא רוֹצֵה, נִמְסָר
 בְּיָדֶיהָ, וְאוֹתוֹ אָדָם וְאוֹתָהּ
 תִּפְלָה לֹא חוֹזֶרֶת רִיקָם,
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עָלָיו.
 אֲשֶׁרֵי חָלְקוּ שָׁל אוֹתוֹ אָדָם
 שֶׁשׁוּפָה דְמַעוֹת לְפָנֵי הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּתִפְלָתוֹ.

כְּמוֹ זֶה בְּשַׁבַּת, מִי שֶׁיּוֹשֵׁב
 בְּתַעֲנִית בְּשַׁבַּת, מִתּוֹךְ צַעֲרוֹ
 מֵרָאָה עַצֵּב, וּבְשַׁבַּת שׁוֹלֵט
 אוֹתוֹ רְקִיעַ עֲלִיּוֹן, אוֹתוֹ
 שֶׁנִּרְאָה בְּשִׂמְחָה, שֶׁהוּא
 שִׂמְחָה וּמְשִׁיחַ לְכָל. אוֹתוֹ
 שֶׁיּוֹשֵׁב בְּעַצֵּב, מְשׁוּם שֶׁהוּא
 שׁוֹלֵט, מוֹצִיא אֶת אוֹתוֹ
 הָאָדָם מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שֶׁנִּגְזֹר
 עָלָיו, וְהָרִי נֶאֱמַר סְלוּ - הָבוּ
 כְּבוֹד וְרוּמְמוֹת לְאוֹתוֹ
 שֶׁרוּכֵב בְּעַרְבּוֹת, שֶׁהוּא
 שִׂמְחָה וּמְשִׁיחַ לְכָל, הַרְקִיעַ
 שֶׁעַל גַּבֵּי הַחַיּוֹת בִּי"ה שְׁמוֹ
 וְדָאֵי, שֶׁהָרִי בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
 הַשֵּׁם הַזֶּה נִכְלָל. וְעֲלוּ לְפָנָיו

הַשֵּׁם הַזֶּה נִכְלָל. וְעֲלוּ לְפָנָיו - מְשׁוּם שֶׁלֹּא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו עַצֵּב, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאָר.

מקור המאמר בזהר פרשת נשוא דף פח ע"ב

בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, בְּסֵעוּדָה
הַשְּׁנִיָּה כְּתוּב אִז תִּתְעַנֵּג עַל
ה'. עַל ה' וְדָאֵי. שְׂאוֹתָהּ
שָׁעָה נִגְלָה הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַשְּׁלֵמוֹת וְהַחֲדוּדָה שֶׁל
הַעֲתִיק אָנוּ עוֹשִׂים, וְזוּהִי
סֵעוּדָתוֹ וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל
שַׁבָּת כְּתוּב וְהָאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ. זוּהִי הַסֵּעוּדָה
שֶׁל זַעִיר אֲנִפִּין שֶׁהוּא
בְּשְׁלֵמוֹת. וְכָל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים
מֵאוֹתָהּ שְׁלֵמוֹת מִתְּבָרְכִים.
וְצָרִיךְ אָדָם לְשַׂמַּח בְּסֵעוּדָתוֹ
וְלִהְיוֹת הַסֵּעוּדוֹת הַלְלוֹ,
שֶׁהֵן סֵעוּדוֹת הָאֲמוּנָה
הַשְּׁלֵמָה שֶׁל זֶרַע קְדוֹשׁ שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהָאֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה
הִיא שְׁלֵהֶם וְלֹא שֶׁל עַמִּים
עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים
וּמִזְלוֹת. וּמִשׁוֹם כֵּן אָמַר,
(שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

בֹּא וּרְאֵה, בְּסֵעוּדוֹת הַלְלוֹ
נוֹדְעִים יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם מֵהִיכַל הַמֶּלֶךְ וְשֶׁהֵם בְּנֵי הָאֲמוּנָה, וּמִי שֶׁפּוֹגֵם סֵעוּדָה
אֶחָת מֵהֶם, מֵרְאֵה פָּגֶם לְמַעַלָּה, וּמֵרְאֵה אֶת עֲצָמוֹ שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁאֵינוֹ מִבְּנֵי

בְּיוֹמָא דְשַׁבָּתָא, בְּסֵעוּדָתָא תְּנִינָא, כְּתִיב (ישעיה נח)
אִז תִּתְעַנֵּג עַל יי'. עַל יי' וְדָאֵי. דִּהְיָה
שְׁעָתָא אֲתַגְלִיא עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְכִלְהוּ עֲלָמִין
בְּחֲדוּוֹתָא, וְשְׁלִימוּ וְחֲדוּוֹתָא דְעֲתִיקָא עֲבִדִּינוּ,
וּסֵעוּדָתָא דִּילֵיהּ הוּא וְדָאֵי.

בְּסֵעוּדָתָא הַלִּיתָא דְשַׁבָּתָא, כְּתִיב וְהָאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. דָּא הִיא סֵעוּדָתָא
דְזַעִיר אֲנִפִּין, דִּהְיוּ בְּשְׁלִימוֹתָא. וְכִלְהוּ שִׂיתָא יוֹמִין,
מֵהֵהוּא שְׁלִימוּ מִתְּבָרְכִין. וּבְעֵי בַר נֶשׁ לְמַחְדֵּי
בְּסֵעוּדָתֵיהּ, וְלֹא שְׁלֵמָא אֵלִין סֵעוּדָתִי, דְאֵינוֹן
סֵעוּדָתִי מֵהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא, דְזֶרְעָא קְדִישָׁא
דְיִשְׂרָאֵל, דִּי מֵהֵימְנוּתָא עֲלָתָהּ, דִּהָא דִּילְהוֹן הִיא,
וְלֹא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת. וּבְגִינֵי
כֵּן אָמַר, (שְׁמוֹת ל"א) בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

תָּא חֲזִי, בְּסֵעוּדָתִי אֵלִין, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוֹן יִשְׂרָאֵל,
דְאֵינוֹן בְּנֵי מַלְכָּא. דְאֵינוֹן מֵהִיכְלָא
דְּמַלְכָּא, דְאֵינוֹן בְּנֵי מֵהֵימְנוּתָא, וּמֵאֵן דְּפָגִים
חַד סֵעוּדָתָא מִנֵּיהּ, אַחֲזִי פְגִימוֹתָא לְעִילָא,

נודעים ישראל שהם בני המלך ושהם מהיכל המלך ושהם בני האמונה, ומי שפוגם סעודה אחת מהם, מראה פגם למעלה, ומראה את עצמו שאינו מבני המלך העליון, שאינו מבני

היכל המלך, ושאינו מזרע קדוש של ישראל, ונותנים עליו חמר של שלשה דברים - דין הגיהנם וכו'.

ובא ראה, בכל שאר הזמנים והחגים צריך אדם לשמח ולשמח את העניים, ואם הוא שמח לבדו ולא נותן לעניים - ענשו רב, שהרי לבדו שמח, ולא נותן שמחה לאחר. עליו כתוב (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואם הוא שמח בשבת, אף על גב שלא נותן לאחר - לא נותנים עליו ענש כבשאר הזמנים והחגים, שכתוב פרש חגיכם. אמר פרש חגיכם, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא אמר.

ומשום כך כתוב ביני ובין בני ישראל. ומשום שכל האמונה נמצאת בשבת, נותנים לאדם נשמה אחרת, נשמה עליונה, נשמה שכל השלמות בה, כדגמת העולם הבא. ומשום כך נקראת שבת. מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם מכל צדדיו.

ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא, דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא. ויהבין עליה חומרא דתלת מלין, דינא דגיהנם וגו'.

ותא חזי, בכלהו שאר זמנין וחגיגין, פעי בר נש לחדי, ולמחדי למספני. ואי הוא חדי בלחודוי, ולא יהיב למספני, עונשיה סגן, דהא בלחודוי חדי, ולא יהיב חדו לאחרא. עליה פתיב, (מלאכי ב) וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם. ואי איהו בשבתא חדי, אף על גב דלא יהיב לאחרא, לא יהבין עליה עונשא, כשאר זמנין וחגיגין, דכתוב פרש חגיכם. פרש חגיכם קאמר, ולא פרש שבתכם. וכתוב (ישעיה א) חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי. ואלו שבת לא קאמר.

ובגיני כך פתיב, ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא, יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא, נשמתא עלאה, נשמתא דכל שלימו בה, כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת. שמא דקודשא בריך הוא. שמא דאיהו שלים מכל סטרוי.

מה זה שבת? שם של הקדוש ברוך הוא, שם שהוא שלם

נערך ונסדר על ידי "מפעל הזוהר העולמי" לקירוב הגאולה ברחמים. - דפי "חק לישראל היומי" ניתן לקבל בחינם לזיכוי הרבים בלבד. טל': 054-8436784 או אצל מלכות דוד רחוב השומר 74 ב"ב

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא. וְוִי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 דְּלֹא אֲשֵׁלִים חֲדוּתָא דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא. וּמֵאֵן
 חֲדוּתָא דִּילִיָּה. אֵלִין תְּלַת סְעוּדָתֵי מְהִימְנוּתָא.
 סְעוּדָתֵי דְאַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב כְּלִילָן בְּהוּ. וְכִלְהוּ
 חֲדוּ עַל חֲדוּ מְהִימְנוּתָא שְׁלִימוּתָא, מִכָּל סְטְרוֹי.

תָּאנָא, בְּהֵדִין יוֹמָא מִתְעַטְרָן אַבְהוֹן, וְכָל בְּנֵין
 יִנְקִין, מַה דְּלָאוּ הָכִי בְּכָל שְׂאֵר חֲגִין
 וְזַמְנִין. בְּהֵדִין יוֹמָא, חִיבֵיָּא דְגִיְהֵנָם גַּיְיַחִין. בְּהֵדִין
 יוֹמָא, כָּל דִּינֵין אֶתְכַפִּיין, וְלֹא מִתְעַרִין בְּעַלְמָא.
 בְּהֵדִין יוֹמָא אֹרִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעַטְרֵין שְׁלִימִין.
 הֵזֶה כָּל הַדִּינִים נְכִפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֹמוֹת.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְדָאֵי כֶּךָ הוּא.
 אוֹי לְאָדָם שְׁלֹא מְשָׁלִים אֶת
 שְׂמִיחָה הַמְּלֶכֶךְ הַקְּדוֹשׁ. וּמַהִי
 שְׂמִיחָתוֹ? אֵלֹו שְׁלֹשׁ הַסְּעוּדוֹת
 שֶׁל הָאֱמוּנָה, סְעוּדוֹת
 שְׂאֵבְרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
 כְּלוּלִים בָּהֶם, וְכֻלָּם שְׂמִיחָה
 עַל שְׂמִיחָה, אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
 מִכָּל צְדָדִיו.

שְׁנֵינּוּ, בְּיוֹם הַזֶּה מִתְעַטְרִים
 הָאֲבוֹת, וְכָל הַבָּנִים יוֹנְקִים,
 מַה שְׂאִין כֹּן בְּכָל שְׂאֵר
 הַחֲגִים וְהַזְּמַנִּים. בְּיוֹם הַזֶּה
 רְשָׁעֵי הַגִּיְהֵנָם נָחִים. בְּיוֹם
 הַזֶּה כָּל הַדִּינִים נְכִפִים וְלֹא מִתְעוֹרְרִים בְּעוֹלָם. בְּיוֹם הַזֶּה הַתּוֹרָה מִתְעַטְרַת בְּעַטְרוֹת שְׁלֹמוֹת.

ספר אור הזהר (עמוד 291)

ה) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

יען בסוף הקדמת בעל כפא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמצעייתא דביה אור יתירה אור וכתב בבאור הנר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהו פגוונא דתבת נח וכו' פירוע.

(הקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א)

ו) בחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת – ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד פי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין כפור לספות תרבה בלמוד התהלים והזהר.

ובחדש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת וחצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וספד ולולב עם כל הפוסקים השייכים להם, ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד פי אם חכמת האמת דוקא, ובימים שבין כפור לספות תרבה בלמוד התהלים והזהר וכיוצא ובעזרת השם יתברך כל אשר תפנה תשכיל ותצליח אמן כן יהי רצון. (עבודת הקדש חלק התכלית פרק ע')

ז) בחדש אלול יד הכל משמשת בספר התקונים

ולחיות ספר התקונים בחדש אלול יד הכל משמשת בו.

ח) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב.

הרבה חסידים ואנשי מעשה מתחילים ללמד סדר תקוני זהר הקדוש מחמשת עשר באב עד יום הכפורים. פי מעלת אמירת תקוני זהר בחדש אלול מבאר בהקדמת כפא מלך שמטהר הגוף והנשמה. וסגלתו לקרב קז הגאולה, וכן כתוב באור צדיקים סימן ל"ו סימן ב' אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו ויקירי ירושלים מתחילים באמירת התקונים מחמשה עשר באב באב.

ספר אור הזהר (עמוד 292)

ט) וכן נהג האדמו"ר מסקווירא זכרוננו לברכה.

(נטעי גבריאל בין המצרים פרק מ"ט סימן י"ג)

י) על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה

פי הנה עקר קדשת ונגדל מעלות למוד הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועין בהקדמת זהר בראשית ב' עמוד א'. אמר רבי אלעזר. שתיקא דילי בנא מקדשא כו' עין שם. וכן בהקדמת תקונים ג' סוף עמוד ב' ונענה מלאך מגו אשא משמיא ואמר, הן הן מעשה מרובה, והוון מתקבצין מלאכי השרת כו'. והוא פי על ידי דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה. וזהו כל עקר תקון למוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. פי שאר כל חלקי התורה הרי מלבש בנושאי הענינים אשר בעולם הזה, מה שאין כן למוד הקבלה ובפרט דברי האר"י זכרוננו לברכה אשר הם בגויים על האדרות וספרא דצניעותא ועמקי סתרי הזהר הקדוש. הוון כל נושאי הענינים רק באצילות ובעולמות דאור אין סוף.

יא) חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל.

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר, משום שכל נושאי הענינים שאנו מדברים בהם הוא מעולמות העליונים אשר למעלה למעלה, אשר אין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והרי הוא נעלם ונסתר מהכל. מה שאין כן כל חלקי הנגלה מתורתנו הקדושה. הרי הוון כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל. ועין בזה בגנפיש החיים שער ד' פרק כ"ח עין שם. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועין בגנפיש החיים שם שער ב' פרק ה' בהנהגה ב'. פי כל התורה בלה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתניחם בכל אחד, וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השייך כאן. ואם כן הרי מבאר בה מפרש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד, פי לפי דבריו הרי שייך גם כן לקרא לכל תורה שבפעל פה בלה בשם נסתר, משום שנסתר ונטמן כל עניניהם רק ברמז בתורה שבכתב. אך העקר הוא כמו שכתבתי פי משום שנושאי כל הענינים הללו הם נעלמים מעיני כל חי, לכך נקרא בשם נסתר.

(שערי הלשם חלק ב - סימן י"ד - משנת חכמת האמת)

יב) כל הפורש מחכמת האמת פורש מן החיים הנצחיים - סוד למוד חכמת הקבלה מחכימת פתי - מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו.

עוד פרוש הפסוק, מה שכתוב "דע את אלהי אביך", בענין אחדותו יתברך וידיעת שמתיו וסוד האצילות. אמר דע, כמו שאמר הפסוק (תהלים צ"א, י"ד), אשגבהו פי ידע שמי, הוא סוד למוד חכמת הקבלה [אשר] מחכימת פתי, ומי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו, פי אז יבין וישפיל סוד אחדותו ברוך הוא וסוד השגחתו ועניני התארים הנזכרים בתורה הנעלמים מחכמי הפילוסופים, אשרי עין ראתה כל אלה. ויען פי הרבה בני אדם פורשים מזו החכמה, וכל הפורש ממנה פורש מהחיים הנצחיים הרוחניים, על כן אעתיק דברי החכמים חכמי האמת מה שכתבו על ענין הזה.

(של"ה הקדוש - בעשרה מאמרות - המאמר הראשון י')

